

ת"פ 33698/10/16 - מדינת ישראל נגד סולומון מסלה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 33698-10-16 מדינת ישראל נ' מסלה

לפני כבוד השופט נעה תבור
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דניאל אשכנזי
נגד
הנאשמים סולומון מסלה
ע"י ב"כ עו"ד ליאור גולן

גזר דין

כללי

1. הנאשם, יליד 1984, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. הנסיבות פורטו בהכרעת הדין שניתנה ביום 24.10.18. בקצרה אומר שבתאריך 3.07.16 ניסה הנאשם לעקוף את רכבו של המתלון מימין ואגב כך התנגשה המשאית בה נהג הנאשם במכוניתו של המתלון ולרכב נגרמו שפשופים. המתלון ביקש את פרטי הנאשם אך הנאשם סירב. לאחר שהמתלון הודיע על כוונתו להזמין משטרה התרגז הנאשם קילל את המתלון אמר לו שהוא "שם זין" על המשטרה ותקף אותו בכך שדחף אותו והכה באגרוף בחזהו. מיד לאחר מכן עזב הנאשם את המקום בנסיעה.
3. לאחר שימוע הכרעת הדין ועתירת המאשימה לעונש של חודשיים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, יצא הנאשם מאולם בית המשפט בהפגנתיות ובסערת רגשות. ניסיונות הסנגור להרגיעו לא צלחו, ומשלא חזר הנאשם לאולם הדיונים הוצא נגדו צו הבאה. בהמשך שב לאולם, צו ההבאה בוטל ולאחר שהובהרה לנאשם חשיבות התייצבותו בפני הממונה נדחו הטענות לעונש ליום 18.11.18 לצורך קבלת חוות דעת בהתאם. ביום 06.11.18 שלח הממונה לתיק בית המשפט הודעה לפיה הנאשם לא התייצב לראיון התאמה שנקבע לו. הודעה זו נשלחה לסנגור שהתבקש לתאם עבור מרשו מועד נוסף לראיון קודם לדין שנקבע לשמיעת הטענות לעונש. ביום 13.11.18 הגיש הממונה חוות דעת נוספת בעניינו של הנאשם ממנה עולה כי זה התייצב לראיון שנקבע אולם לא נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות זאת נוכח התנהלותו ותפקודו הלקוי בעת ריצוי מאסר קודם בעבודות שירות שהושת בתיק אחר שעל נסיבותיו אעמוד להלן. הממונה ציין בחוות דעתו כי הומלץ על הפסקה מנהלית של עבודות השירות.
4. בישיבת 18.11.18 ביקש הסנגור להפנות את הנאשם לממונה להכנת חוות דעת נוספת וזאת לאחר שהודיע כי בכוונתו להגיש עתירה מנהלית נגד החלטת הממונה. בשים לב להצהרת הנאשם על הסכמתו לשיתוף פעולה בריצוי

מאסר בדרך של עבודות שירות נעתרתי לבקשה והדין נדחה לקבלת חוות דעת משלימה ומפורטת יותר מטעם הממונה.

5. ביום 07.01.19 הגיש הממונה חוות דעת עדכנית ועמדתו נותרה כשהיתה ולפיה הנאשם אינו מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות בשל תפקודו הלקוי בביצוע העבודות בתיק הקודם. הממונה פירט את מכלול הנסיבות ואת התנהלותו של הנאשם אשר בגין הוחלט על הפסקה מנהלית של עבודות השירות ונקבע כי את יתרת עונשו ירצה מאחורי סורג ובריא החל מתאריך 13.01.19.

6. בדיון שהתקיים ביום 10.01.19 טענו הצדדים לעונש. קודם לכן הבהיר הסנגור כי עתירה מנהלית שהגיש הנאשם נדחתה והוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון. באותו יום (10.01.19) דחה בית המשפט העליון את הבקשה (ראו רע"ב 230/19).

7. טרם טיעונים לעונש הגיש התובע את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ממנו עולה שלחובתו הרשעה קודמת אחת משנת 2017 בגין עבירות אלימות שביצע כלפי שוטרים בשנת 2010. בבית משפט השלום נדון באותו הליך לחודשיים מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא לאחר שבמספר הזדמנויות לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות. בשלב הדיון בערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי התרצה וקיבל את המלצת בית המשפט להתייצב בפני הממונה. בסופו של הליך קבע בית המשפט המחוזי כי עונש המאסר שהושת עליו ירוצה בדרך של עבודות שירות. מאסר זה כאמור הופסק בשל תפקוד לקוי של הנאשם והנאשם ריצה 6 ימים במאסר ממש.

הטיעונים לעונש

8. בטיעוניו לעונש התייחס התובע לעבירה בה הורשע הנאשם ולמכלול נסיבות ביצועה. כן התייחס התובע לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בעת שביצע עבירת אלימות על רקע שימוש בדרך כלפי מתלונן שהוא אדם נכה שכל מבוקשו היה לקבל את פרטי הנאשם לאחר תאונת דרכים קלה. התובע ביקש לקבוע מתחם ענישה שתחילתו במאסר מותנה וקצהו העליון 6 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנה לכך שהנאשם לא קיבל על עצמו אחריות למעשים. בשל אי התאמתו של הנאשם לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות ובשים לב להרשעתו הקודמת בעבירות אלימות, ביקש התובע לגזור על הנאשם חודשיים מאסר מאחורי סורג ובריא, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. כן ציין כי הנזק הכספי שנגרם למתלונן בגין תיקון הרכב היה בסך 1,500 ₪.

9. הסנגור הסכים עם התובע כי תחתית מתחם הענישה בגין העבירה היא מאסר מותנה והגיש פסיקה בהתאם. הסנגור ביקש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם. בטיעוניו הפנה הסנגור למחדלי החקירה שנפלו בתיק, לנסיבות ביצוע העבירה ולכך שהאלימות מצויה ברף התחתון של עבירות התקיפה וכאשר הנאשם לא ידע שהמתלונן נכה. הסנגור הפנה לכך שהרשעתו הקודמת של הנאשם היא בגין אירוע שהתרחש לפני כעשור. עוד התייחס לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הכלכלי הקשה לרבות חובות כספיים בשיעור של 150,000 ש"ח. לדעת הסנגור העונש הראוי שיש להשית על הנאשם הוא מאסר בעבודות שירות ולא מעבר לכך תוך דגש על הנזק הרב שיגרם לנאשם כתוצאה מריצוי מאסר ראשון בפועל. הסנגור הדגיש כי עונש של מאסר ממש מאחורי סורג ובריא יהא עונש בלתי מידתי לעבירה ולנסיבות ביצועה. הסנגור עתר להורות לממונה לשבץ את הנאשם פעם נוספת בעבודות שירות זאת לאחר שהנאשם הפיק לקחים מהתנהלותו הקודמת וככל שיחזור לסורו יפקיע הממונה שוב את עונש המאסר. לחילופין ביקש להסתפק בענישה קונקרטיה אחרת כגון ביצוע עבודות של"צ. כן טען הסנגור כי כאשר בית המשפט גוזר על הנאשם עונש מאסר של ממש חלף עבודות שירות,

תקופת המאסר צריכה להיות קצרה יותר והפנה בהקשר זה לפסק דינו של כב' השופט רענן בן יוסף בעפ"ת (ת"א) 25366-03-16 **ברבי נ' מדינת ישראל** (12.06.17). בשים לב לכך ולאור מכלול נסיבות שפורטו ביחס לעבירה עצמה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם, טען הסנגור כי לא תצמח כל תועלת בשליחת הנאשם למאסר לתקופה של מספר ימים.

10. ביחס לרכיב הפיצוי. הסנגור עתר להימנע מהשתת פיצוי כלשהו על הנאשם וזאת משום שלא הוכח קיומו של נזק חומרי או אחר שנגרם למתלונן בעקבות האירוע.

11. בתום הטיעונים לעונש ולאחר שהנאשם התחייב בפני בית המשפט לבצע את עבודות השירות כיאות אם יגזרו כאלו, התבקש הממונה על עבודות שירות לחוות דעתו פעם נוספת. מחוות הדעת מיום 04.02.19 חזר הממונה שוב על עמדתו ולא מצא את הנאשם כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות וזאת לאחר ששוחח טלפונית עם הנאשם וציין כי "המועמד לא שיתף במידע המעיד על שינוי בנסיבותיו".

12. על אף חוות הדעת ולאחר ששמעתי פעם נוספת את הנאשם שבתי והפניתי הנאשם לקבלת חוות דעת נוספת לבדיקת התאמתו. חוות הדעת האחרונה מיום 13.2.19 מפרטת כי הנאשם לא הגיע למועד הראשון שנקבע לו ולמועד השני הגיע באיחור ניכר וללא תעודה מזהה. כמו כן חזר על עמדתו כי אם ירצה עבודות שירות לא יוכל לשלם חשבונות וחובות שרובצים עליו.

דיון והכרעה

13. **הערך המוגן ומידת הפגיעה בו** - הנאשם נהג באופן אלים ובריוני. לא זו בלבד שהיה מעורב בתאונה אלא שסירב למסור פרטים קילל, תקף ועזב את המקום כאשר שמע על כוונת המתלונן להזמין משטרה. אלמלא דלק המתלונן בעקבות הנאשם והצליח לצלם את מספר הרכב, היה הנאשם חומק מלתת את הדין על מעשיו. יצוין כי המתלונן הוא אדם מבוגר ונכה והפרשי הגיל והמצב הפיזי בינו לבין הנאשם ניכרים לעין ללא קושי. מעשי הנאשם פגעו בזכותו הבסיסית של המתלונן לשמירה על שלמות גופו ובזכותו להגנה על ביטחונו האישי. המתלונן נסע לענייניו בשעות היום ולא חטא אלא בכך שנקלע שלא בטובתו לתאונת דרכים קלה. העובדה כי בסופו של דבר הסתיים האירוע באלימות מדירה שלוה לא רק מלבו של המתלונן אלא פוגעת בשלוותו של כל אדם השומע חדשות לבקרים על אירועי אלימות עקב סכסוכי דרך. מעשיו של הנאשם מייצרים תחושה כי שימוש שגרתי ברכב בבוקר יום ברחובות העיר הוא שימוש מסוכן שעלול להסתיים באלימות. על בית המשפט לתרום תרומתו למאבק באלימות בכלל ואלימות חסרת פשר במרחב הציבורי בפרט.

14. בקביעת מתחם העונש ההולם נתתי דעתי **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים** - במקרה שלפני לאורך כל האירוע בלט חוסר הגבולות של הנאשם והתנהגות משולחת רסן של הנאשם שפגע ברכבו של המתלונן, סירב למסור פרטים, קילל ותקף ולסיום ברח מהמקום. נתתי דעתי לכך שלא מדובר במעשה מתוכנן מראש ולכך שבסופו של יום לא נגרמו חבלות למתלונן. עם זאת ולמרות שעבירת תקיפה היא עבירה ברף הנמוך של עבירות האלימות, הרי שבתוך עבירות התקיפה, זו המיוחסת לנאשם נמצאת במקום גבוה למדי. בנסיבות המתוארות מידת הפגיעה בערך המוגן **בינונית**.

15. נפסק לא אחת כי מי שנוהג בסוג כזה של בריונות ותעוזה ומשתמש באלימות כדרך לפתרון סכסוכים, עלול לשלם בענישה ממשית (ראו למשל ע"פ 5874/16 **אלצאיעה נ' מדינת ישראל** (23.1.17), ע"פ

4173/07 פלוגי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 16.8.2007); ע"פ 6999/09 שריתח נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 4.5.2010).

16. בחינת **מדיניות הענישה** הנוהגת מעלה כי מרבית מקרי האלימות על רקע סכסוך בדרך מתייחסים לעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש ולא לעבירה של תקיפה סתם. עם זאת מדיניות הענישה במקרים אלה ברורה וחד משמעית. מרכז הכובד אינו על תוצאת התקיפה כי אם על עצם העימות האלים שהתפתח סביב הזכות לשימוש בדרך. סקירת הפסיקה מלמדת על טווח ענישה רחב החל מצו מבחן ללא הרשעה ועד מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות:

א. עפ"ג (לוד) 33047-04-14 **נחום נ' מדינת ישראל** (8.7.14) הורשע אדם שהכה אחר משום שזה צפר לו ברכבו. הנאשם השליך אבן על הרכב והכה את המתלונן במקל עד שנגרם למתלונן חתך במצח שהצריך טיפול רפואי. לנאשם עבר פלילי אך עד מועד גזר הדין חלפו 4.5 שנים מביצוע העבירה. בית המשפט גזר עונש של **7 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית. ערעור על העונש נדחה.

ב. רע"פ 694/09 **לוי נ' מדינת ישראל** (3.6.09) דן בית המשפט באלימות בעקבות סכסוך בדרך. הנאשם פתח דלת מכוניתו של המתלונן, חבט בו, לאחר מכן משך אותו מן הרכב והוסיף לחבט בו ולבסוף ירק עליו. למתלונן נגרמו חבלות. בית המשפט גזר עונש של **5 חודשי מאסר בעבודות שירות** וענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו תוך שבית המשפט מציין כי מדובר בעונש מתון.

ג. **בעפ"ג (מחוזי - ת"א) 32560-10-14 מדינת ישראל נ' בלס** (18.03.15) ביקש המשיב לחנות את רכבו במקום חניה אשר עמד להתפנות. המתלונן ניסה לחנות את רכבו באותו מקום עצמו, לאחר שהמתין לפינויו של מקום החניה על-ידי הרכב שחנה שם עובר להגעתו. כאשר ראה המשיב את המתלונן חונה, יצא מרכבו, התכופף לעבר חלון הנהג ותקף את המתלונן בעודו יושב ברכבו בכך שהיכה בפניו בידיו. כתוצאה מכך נחבל המתלונן בפניו באופן שנגרם לו כאב ראש ותזוזה של שיניים. נקבע מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי לעונש מאסר של 6 חודשים. הושת עליו מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 500 ₪ וכן פיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪. בית המשפט המחוזי סבר שהמתחם אינו סביר. קבע כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין מספר חודשי מאסר שיתכן וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר. הוטלו על המשיב **חודשיים מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות**. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

ד. בת"פ (ת"א) 4945-02-14 **מדינת ישראל נ' אליהו** (18.10.15) - הורשע נאשם על פי הודאתו בתקיפה סתם על רקע שימוש בדרך. הנאשם החל בנסיעה בעת שהמתלונן עמד מול רכבו, פגע בו עם הרכב וגרם לנפילתו על הכביש. בהמשך בעט בו מספר פעמים. על הנאשם הושתו **חודשיים מאסר בעבודות שירות**.

ה. בת"פ (ת"א) 43994-03-14 **מדינת ישראל נ ג דנברג** (18.6.2015) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח עם נהג אוטובוס, עיקם את אצבעו והכה באגרופים את פניו. לנפגע נגרמו המטומות נפיחויות ושפשופים. בהמשך, הנאשם איים עליו באומרו "אם תתלונן אני אהרוג אותך". נקבע מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות.

- ו. ת"פ (ת"א) 59447-05-16 **מדינת ישראל נ' פור** (04.04.17) - הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בתקיפה סתם שבוצעה על רקע סכסוך דרך ונידון **לחודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות**. הנאשם הגיש ערעור על הכרעת הדין וחומרת העונש. לאחר שמיעת טענות הצדדים המליץ בית המשפט לנאשם לחזור בו מן הערעור על שני חלקיו וכך היה (ראו עפ"ג מחוזי - ת"א 33252-05-17).
- ז. בת"פ (ת"א) 15900-02-10 **מדינת ישראל נ' ביטון** (מיום 13.07.11) - הורשע הנאשם על פי הודאתו בתקיפה סתם על רקע שימוש בדרך. הנאשם הניף לעבר המתלונן את הקסדה בצורה מאיימת, פתח את דלת רכבו ובעט בחוזקה בכתפו באופן שהצריך טיפול רפואי. על הנאשם שעברו נקי, הושתו **חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות**.
- ח. בת"פ (ת"א) 17619-09-15 **מדינת ישראל נ' בוסקילה** (09.11.17) - הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירת תקיפה סתם שבוצעה כלפי בעל ואישה על רקע שימוש בדרך ונידון **לשלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**.
- ט. ת"פ (ת"א) 52599-05-16 **מדינת ישראל נ' הרוש** (10.09.17) - הורשע נהג אוטובוס בתקיפה סתם על רקע סכסוך בדרך. בשים לב להודאת הנאשם, לעברו הנקי ולתרומתו של המתלונן להסלמת האירוע הושתו על הנאשם **6 חודשי מאסר על תנאי** בנוסף לחיובו בביצוע 120 שעות של"צ ותשלום פיצוי למתלונן.
17. אני קובעת **שמתחם העונש ההולם** בגין האירוע מושא האישום נע **בין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל**.

העונשהמתאיםלנאשם

18. לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לקולה או לחומרה.
19. מול חומרת נסיבות ביצוע העבירה כמפורט לעיל, נתתי דעתי לכך שמדובר בעבירה של תקיפה ולכך שלא נגרמו חבלות למתלונן. כמו כן לנגד עיני גילו הצעיר של הנאשם, נסיבות חייו ומצבו הכלכלי הכולל תיקי הוצאה לפועל בגין חובות בסך כ- 150,000 ש"ח. כן שקלתי חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה והעובדה שמאז לא ביצע הנאשם עבירות נוספות.
20. מנגד שקלתי עברו הפלילי של הנאשם והעבודה שהרשעתו הקודמת אף היא בעבירות אלימות. אמנם מדובר בעבירות שבוצעו לפני כשמונה שנים, אולם עיון בגזר הדין באותו ענין מלמד עד מה חמורה היתה ההתפרעות של הנאשם אשר חנק שוטר אחד, נשך שוטר אחר, נגח בראשו של שלישי, בעט באשכיו של רביעי, נשך, איים, בעט וירק על שוטרים נוספים (ת"פ ת"א 44026-01-12). כן שקלתי העדר קבלת אחריות וחוסר התובנה המוחלט של הנאשם באשר לפסול בהתנהלותו. הנאשם לא הביע חרטה, לא התנצל, לא הביע הבנה לסבל שהסב למתלונן. בנסיבות אלה לא מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה.
21. הענישה ההולמת את האירוע ואת נסיבותיו של הנאשם היא מאסר לתקופה קצרה שיכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שירות. דא עקא, הממונה על עבודות שירות לא מצא את הנאשם מתאים לעבודות שירות נוכח התנהלותו בעבר. בחוות דעתו מיום 7.1.19 סקר הממונה על עבודות שירות את תפקוד הנאשם במאסר הקודם שנגזר עליו ואשר אמור היה להיות מרוצה החל מיום 14.3.18. הממונה מנה המקרים בהם

הנאשם התחצף אל המעסיקים, התנהג באופן בלתי הולם, נעדר ללא הצדקה, ברח ממקום העבודה, נמלט מעבר לגדר, דיבר אל המפקח באופן בוטה ומזלזל, רב עם חניכים במקום בו שובץ ולא התייצב לעבודה כנדרש. 8 שיחות בירור נערכו לנאשם לאורך חצי שנה ושלושה מקומות עבודה הוחלפו ואף על פי כן לא השלים הנאשם את ריצוי שני החודשים שנגזרו עליו. לשימוע בעניינו כלל לא הגיע. גם לדיון בבית המשפט המחוזי שנערך בעתירה המנהלית בעקבות הפסקת עבודות השירות, לא התייצב (עת"א 48999-11-18). תיאורי הממונה על עבודות שירות כולם מן העת האחרונה כך שלא מדובר בתיאורים המתייחסים לעידן אחר בחיי הנאשם.

22. לאורך החודשים בהם נדחו הדיונים והתבקשו חוות דעת נוספות מן הממונה על עבודות שירות ציפיתי מן הנאשם להתעשת, להבין את השלכות מעשיו כך שניתן יהיה לחזור ולשבצו בעבודות שירות, אולם בשיחה האחרונה שנערכה ע"י הממונה, לבקשת בית המשפט, לא הובע שינוי כלשהו בעמדתו כפי שעולה מחוות הדעת העדכנית. למרות ניסיונות חוזרים שנעשו באולם בית המשפט לא שמעתי מן הנאשם תובנה ואף לא כוונה רצינית לשינוי הדרך. במעשיו שלו הכשיל הנאשם אפשרות והזדמנות לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות. הגם שהעונש המתאים יכול היה להיות מרוצה בעבודות שירות, הנאשם עצמו סיכל סיום ההליך בדרך זו. הסנגור עשה כל שביכולתו עבור הנאשם וגם ניסיונות חוזרים שנעשו על ידי בית המשפט לרתום את הנאשם כולם כשלו. מאסר קצר אינו תופעה רצויה, אך תיק זה אינו מתאים לסיום בדרך של ענישה צופה פני עתיד וודאי לא כאשר אפשרות זו עולה רק בשל התנהגות הנאשם. בנסיבות אלו אין מנוס אלא להורות על מאסר מאחורי סורג ובריח, אף שמדובר בתקופה קצרה.

23. הסנגור טען כי יש להמיר את משך המאסר המבוקש על ידי המאשימה לתקופה קצרה יותר משום שמדובר במאסר בפועל ממש והפנה לפסיקה בה נקבע יחס המרה של 1:3 כלומר במקום חודשיים להם עתרה המאשימה עתר לכל היותר לגזור על הנאשם 20 יום. פסק הדין אליו הפנה הסנגור בענין **ברבי** אינו היחיד שדן בסוגיה ובעניינים אחרים קיימות החלטות אחרות. כך למשל ברע"פ 642/14 **יצקוב נ' מדינת ישראל** (10.3.14) אישר בית המשפט העליון המרה של 6 חודשי עבודות שירות ל- 6 חודשי מאסר ללא כל הפחתה בעונש. בית המשפט קבע כי **"יש להצר על כך שהמבקש נאלץ לרצות את עונשו מאחורי סורג ובריח [...] ואולם עיון בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות מעלה כי למבקש היה חלק לא מבוטל בתוצאה זו כעולה מחוות הדעת שניתנו על ידי הממונה. לפיכך, אין כל בסיס להתערב בגזר הדין שניתן בעניינו של המבקש"**. דוגמא שלישית היא עפ"ג (ת"א) 13303-02-16 **קייט נ' מדינת ישראל** (21.9.16) שם הקל בית המשפט במחצית התקופה מקום שאדם לא נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

24. אין חולק כי מאסר בפועל הוא עונש קשה יותר מאשר מאסר בעבודות שירות. עם זאת יחס ההמרה אינו קבוע בחוק או בהלכה הפסוקה. מידת השינוי תלויה בנסיבות המקרה והעושה. כך למשל בענין **ברבי** התקיים הדיון בשלב הערעור במגבלת סעיף 217 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 אשר קובע במפורש שבית משפט של הערעור לא יחמיר בענישה ללא ערעור על העונש. הדבר שונה מקום שהבחינה נעשית בשלב הראשוני בערכאה הדיונית. כן יש מקום להבחין בין מקרה זה לבין עניינו של קייט אשר בית המשפט קמא סבר שאינו רוצה לבצע עבודות שירות, אולם בעת שמיעת הערעור בבית המשפט המחוזי התברר כי אינו כשיר מטעמים בריאותיים (סעיף 7 לפסק הדין). משהתביעה הגבילה עצמה לעתירה לעונש מאסר לתקופה של חודשיים, לא אחמיר מעבר לדרישת המאשימה. בנוסף אני מוכנה לקבל כי בשל מתן גזר הדין לריצוי מאסר בפועל יש מקום להקלה מסוימת. מנגד בקביעת יחס ההקלה נתתי משקל מרכזי

לכך שהנאשם במעשיו שלו הוא שמנע ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות ולא מדובר במניעה אובייקטיבית כמו מגבלה רפואית.

25. באשר לרכיב הפיצוי - לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים מצאתי כי יש לקבוע פיצוי לטובת המתלונן. המתלונן העיד על הנזק שנגרם למכוניתו בעקבות פגיעת הנאשם עם משאיתו בדמות שפשוף הכנף והדלת. עוד העיד המתלונן (עמ' 24) כי בזמן האירוע לא היה רכבו מבוטח בביטוח מקיף ומאחר והנאשם לא מסר לו את פרטים כנדרש על פי חוק, לא יכול היה להגיש תביעה נגד חברת הביטוח (של הנאשם) ואין מי שפיצה על הנזק. יש לזכור כי הפיצוי נפסק בהליך פלילי כשברקע לגזר הדין "סרגל" הסכומים הנפסקים במסגרת ענישה בסוג הליך זה. הפיצוי בהליך זה אינו משול להחזרת המצב לקדמותו ואין ביכולתו או בתכליתו לנסות ולתת מענה מלא להוצאות, לנזק, לכאב ולסבל שנגרמו. על תכלית הפיצוי נקבע בע"פ 6452/09 קאסם עלי נ' מדינת ישראל (22.7.10) בפסקה 9 כך:

"הפיצוי האמור הינו בעל רכיב אזרחי דומיננטי אך הוא מושפע מסביבתו הפלילית ומהנורמות המאפיינות אותה, ולפיכך הוא בעל מספר תכליות שונות, ביניהן: מתן סעד מידי לנפגע העבירה, מבלי שייאלץ להמתין לסיום ההליכים האזרחיים בעניינו ולעיתים אף יחסך ממנו, אם יסתפק בסכום הפיצוי, המפגש המחודש עם העברין שפגע בו במסגרת הליכים אזרחיים; הכרה חברתית בסבלו של הנפגע; העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מהמגמה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרת הליך זה ואף יסוד של היטהרות לעברין עצמו, שחיובו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו".

ראו הפסיקה המאוזכרת באותו ענין וכן ע"פ 4770/14 אגייב נ' מדינת ישראל (5.11.15) והפסיקה המאוזכרת שם.

סוף דבר - אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב למאסרו בבימ"ר ניצן ביום 24.03.19 עד השעה 10:00, או לפי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנדון לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336. במסגרת התיאום ייבדק גם מצבו הנפשי של הנאשם.

ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ. על הנאשם להפקיד דרכונו באופן מידי במזכירות בית המשפט.

בנוסף על הנאשם לחתום על התחייבות כספית בסך ₪ 5,000 להבטחת התייצבותו לריצוי עונש המאסר וזאת כתנאי לדחיית ריצוי המאסר כאמור לעיל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות במשך שלוש שנים מעת שחרורו מן המאסר.

ג. פיצוי למתלונן בסך ₪ 1,500. סכום הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.3.19 והבאים בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום

במועדו תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מיד. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ויועבר למתלונן על פי פרטים שיעביר ב"כ המאשימה בתוך 7 ימים מהיום.
ד. **קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.** הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.4.19.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעתו של הקצין הממונה על החקירה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם, ובהיעדר מניעה על פי דין, יש להחזירו לידינו או לידי גורם אחר לפי בקשת הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

מאחר ונקבעו תנאי שחרור והנאשם יוכל להשתחרר וליהנות מדחיית המאסר בכפוף לחתימה על ערבות עצמית, אין צורך באיזוק של הנאשם ויש ללוותו למזכירות.

ניתן היום, ט' אדר א' תשע"ט, 14 פברואר 2019, במעמד הצדדים.